

Mohai V. Lajos

Alföldi úton

(Hódolat Petőfi és Arany szellemének)

*Hanyatt terült alföldi táj!
Természet kincse, földi báj!
Petőfi lelke itt bolyong:
éreztetni sok aprócska pont,
a rónaság forró szegén
rugaszkodó botos legény,
hajdan-volt harmat-illatok,
zsenge-füttyű fecske-dalok,
a piruló süldő-lánykák,
egyszerű poros tanyácskák
szabatos költői nyoma,
rengeteg egyforma csoda!
Falu éke: templom tornya,
tenger-pusztán a vitorla!
Arany János kicsi fája,
a földi éden nagy csodája!*

*Eltanulta őtöle több vidék,
a felhő-kócos messzeség,
hozzálopódzva vén hegyek,
hegyek közt a tengerszemek,
Alpok hóbérces-csúcsai,
Kárpátok jeges torkai,
a természet zöld karéja,
a bársony Ég diadémja –
de a magyar Alföld csak egy,
Petőfi érte lelkesed'
érző daruszó, délibáb,
a gazda megy a gyepűn át –
lehet-e ennél teltebb kép?
csak Arany János hangszerén!
„Minden szöveget, minden zugot
úgy lel, miképpen megszokott.”*